

DZIWOWRONY (1) ai

N pl m pers dziwowr(o)ni.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niezwykłe czarny, tu w funkcji rzeczownika jako peryfrastyczne określenie Etiopów, poddanych Memnona, bohatera trojańskiego: Nie ták nád grobem płączą Memnonowym oni Pod Troią zábitego páná dżiwowroni. KlonŻal B2.

KCh